

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्
॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥
॥ ऐश्वर्यस्तवकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ ऐश्वर्यस्तवकः ॥

विश्वस्य जननीमेव विश्वस्य शरणं वृणे।
विश्वम्भरसमैश्वर्या विदुर्या ब्रह्मवादिनः ॥ १ ॥

अनुपाधिकमम्ब ते मुरारेः
अपि साधारणमाहुरीशितृत्वम्।
स्फुटमत्र निदर्शनं प्रतीमो
ननु मित्रावरुणादि देवतात्वम् ॥ २ ॥

अविशेषमशेष शेषिभावं
युवयोर्यद्यपि वर्णयन्ति सन्तः।
तनये जलधेर्मिथः प्रतीतः
तदपि स्वामिनि शेषशेषिभावः ॥ ३ ॥

तुल्येऽपि ते नाथविशेषणत्वे
व्यक्तं गुणादस्ति विशेष एषः।
प्रत्यक्त्वमभ्येः तनये भवत्याः
प्राज्ञा गुणानां च पराक्त्वमाहुः ॥ ४ ॥

संसाराब्धौ मज्जतां सज्जनानां
रक्षायज्ञे दीक्षितो राक्षसारिः।
अम्भोराशेः पुत्रि पत्न्यास्तवासा-
वन्वारम्भं नित्यमेत्यम्बुजाक्षः ॥ ५ ॥

अस्येशानेत्यागमस्तावदास्ताम्
ऐश्वर्येऽस्मिन्नस्मदम्ब त्वदीये।
जागर्त्येव व्यासतातप्रणीतं
श्लाघ्यं विष्णोस्तत् पुराणं प्रमाणम् ॥ ६ ॥

जल्पाकास्ते जीवकोटि प्रवेशं
 स्वल्पप्रज्ञा ये रमे कल्पयन्ति।
 विश्वं व्याप्तं विष्णुनाम्ब त्वया चे-
 त्युक्तिस्तान् प्रत्युत्तरं शक्तिसूनोः ॥ ७ ॥

वेदोद्याने पारिजातायमानं
 श्रीसूक्तं तज्जायतां श्रेयसे नः।
 पारेवाचां भासुरे त्वत्प्रभावे
 चक्षुष्मन्तो देवि येनैव सन्तः ॥ ८ ॥

दम्पत्योरिह युवयोरधीश्वरत्वं
 व्यासज्ज्य स्थितिमिति सङ्गतं मतं नः।
 विश्वाम्ब श्रुतिकथितं विहाय पत्नीं
 कर्तृत्वं क्रतुषु न केवलस्य पुंसः ॥ ९ ॥

दत्ताशयासु भवतीमहिमोपदेशे
 तत्तादृशीषु निगमान्त सरस्वतीषु।
 नारायणप्रियतमे निखिलाभ्युपेतं
 रामायणं ननु जयत्युपबृंहणं नः ॥ १० ॥

एकग्रीर्वैः निगमशिखरैरिन्दिरे निर्विशेषं
 विश्वव्याप्तिर्जननि युवयोर्व्यक्तमुद्घुष्यमाणा।
 ज्ञानद्वारा तव मधुरिपोरात्मनैवेत्यलीका
 वैषम्योक्तिः कुत उपनता हन्त केषाञ्चिदेषा ॥ ११ ॥

वैभवं तव मुकुन्दपत्नि यो
 वेद वेदशिखरानुवर्णितम्।
 वैभवं भुवि स विन्दति स्थिरं
 दुस्त्यजं त्यजति वै भवं ततः ॥ १२ ॥

ऐश्वर्यमात्र मधुहन्तुरपह्नुते यो
 यो वा तवापि जगदम्ब तयोरुदीच्यः।

प्राच्यात् प्रदुष्यति विशिष्य पितृद्विषोऽपि
मातृद्विषस्त्रिभुवने महती हि गर्हा ॥ १३ ॥

श्रीमद् रामावरजसरणिं श्रेयसीमाश्रितानाम्
आचार्याणामपि च कुहचिद् यस्तवाणुत्ववादः।
तस्याकूतं परमपुरुषापेक्षया तेऽब्धिकन्ये
शेषत्वेन स्वत उपनत न्यूनतायां प्रतीमः ॥ १४ ॥

राजन्वन्ति जगौ जगन्ति निगमो द्वाभ्यां युवाभ्यामपि
द्वैराज्यं न हि तावता प्रसजति क्षीराम्बुधेरात्मजे।
आम्नावैष्णव शब्दभाजि यजनेऽधिष्ठानयुग्माश्रिताम्
एकामेव हि देवतां सुमनसः शंसन्ति मीमांसकाः ॥ १५ ॥

रामाकारे जनकतनया रुक्मिणी कृष्णरूपे
भर्तुः कृष्णाजिनमुपगता ब्रह्मचर्येऽपि पद्मे।
अन्तर्यन्तुः सकलजगतामच्युतादच्युतां त्वं
धत्से मूर्तिं तदिह युवयोः प्रस्फुटो नित्ययोगः ॥ १६ ॥

पदव्यां भव्यायां कृतरुचिरमार्गं परिहरन्
अकम्पं विस्रम्भं विदधदभिरक्षेदयमिति।
व्यवस्यन् गोप्तृत्वं व्यपसरदुपायान्तरकथः
भवत्या संश्लिष्टे भगवति निदध्यान्निजभरम् ॥ १७ ॥

न्यासक्रिया करणमन्त्र पदानुरोधात्
उद्देश्यमात्महविषि स्वयमर्प्यमाणे।
वाराशिपुत्रि भवती विशिनष्टि नाथं
यागे महेन्द्रमखिलाम्ब यथा महत्त्वम् ॥ १८ ॥

इच्छार्जित बहुदेहामिन्द्रादि पदप्रदावलोकलवाम्।
ईशानां भुवनानामीडीमहि नियतमिन्दिरे भवतीम् ॥ १९ ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाधरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे ऐश्वर्यस्तवकः ॥